

ÅRSSKRIFT 2019

Udgivet af

Lokalarkiverne: Timring, Skibbild-Nøvling, Vildbjerg,
Autografmuseet og Trehøje Modeljernbane

Vi hjælper hinanden med at passe på historien.

Indholdsfortegnelse

Forord af Elisabeth Sivebæk og Poul Hjørnholm	1
Lokalhistorisk Arkiv for Skibbild-Nøvling har 40- års jubilæum i år. Af Kirsten Kristoffersen	2
Brugerudvalget ved Den Gule Bygning v/Tove Lykkeberg	7
Bytinget i Søparken Af Poul Hjørnholm	9
De bygger og hygger Af Knud Bunde	10
Et mekka for frivilligheden Af Knud Bunde	13
Nye effekter på Autografmuseet Af Tove Lykkeberg	18
100-året for Timring Brugsforening Fra Timring Arkiv	20
Timring Pensionistforening 50 år 1969 – 2019 Fra Timring Arkiv	21
Timring Sogns lokalhistoriske arkiv 40 år Fra Timring arkiv	23
Tredje karl på Møltrup Optagelseshjem 1947 – 1949 Af Svend Aage 25Madsen	25
Træfigurer lavet af kunstneren Kristian Østergård	33
Vi er også på de sociale medier Af Poul Hjørnholm	34
VILDBJERG GENNEM 100 ÅR - Byen på bjerget. Redigeret af Henning Hedegaard	35
Vildbjerg Lokalhistoriske Arkiv	38
Årets gang i lokalområdet – 2018 og 2019	39
Tidligere medarbejdere, som vi har mistet i år. Af Poul Hjørnholm	53

Forord

Autografmuseet, Trehøje Modeljernbane og arkiverne: Vildbjerg, Skibbild-Nøvling og Timring udgiver i fællesskab dette traditionsrige årsskrift (første udg. i 1999).

Der er et godt samarbejde mellem arkivmedlemmerne, Autografmuseet og Modeljernbanen i Den Gule Bygning. De frivillige medarbejdere mødes til kaffe kl. 14.30 om mandagen. Her bliver forskellige tiltag og problemstillinger drøftet, og der er tradition for, at man på skift har en kort fortælling, gerne fra gamle dage.

Kl. 15.00 går vi i gang med opgaverne, som kan være registrering af indleverede arkivalier, scanning af billeder, kundebetjening m. m.

Vi har modtaget indlæg og billeder til dette årsskrift fra folk i lokalområdet. Stor tak til dem.

Husk, at vi altid er interesserede i fotos, dokumenter, beretninger m. m.

GOD FORNØJELSE MED LÆSNINGEN!

Venlig hilsen fra bladudvalget

Elisabeth Sivebæk, Tove Lykkeberg, Kirsten Kristoffersen og Poul Hjørnholm

Årsskriftet sælges i Menu, Super Brugsen, banken samt i Blå Kors Genbrug i Skibbild-Nøvling. Stor tak til dem for ulejligheden.

Lokalhistorisk Arkiv for Skibbild-Nøvling har 40- års jubilæum i år.

Af Kirsten Kristoffersen

Ligesom så mange andre lokalhistoriske arkiver rundt om i landet startede også vores arkiv sidst i 1970-erne. De Byhistoriske Arkiver i landets større købstæder var nogle år før begyndt at samle arkivalier, fotos og andet ind.

Kommunerne begyndte at udvise interesse for dette projekt og var indstillede på at stille lokaler til rådighed, samt hjælpe rent økonomisk.

Her i Skibbild – Nøvling området var det egentlig Borgerforeningen, der satte gang i snakken om ”Indsamling af materialer af historisk værdi”. Man henvendte sig til skoleinspektør ved Nøvling Skole, Gothfred Jespersen, der straks var med på idéen. Han gik i gang med at finde frem til nogle af sognets beboere, der kunne have interesse i at være med til at oprette et Lokalhistorisk Arkiv, både fordi de var født og opvokset i Nøvling Sogn, samt var historisk interesserede. Det blev til en gruppe på 6 personer, der kunne invitere til den første ”Hjemstavnsaften” den 10. oktober 1979 på Nøvling Skole. Hovedemnet denne aften var ”Glimt af Bredkær mergelselskabs historie”. Det er blevet en fast tradition med en sådan aften hvert efterår, hvor et emne i relation til sognets historie belyses, enten af arkivmedarbejdere eller af folk med kendskab til emnet. Nu kalder vi det ”Lokalhistorisk Aften”.

Arkivet modtog en hel del papirer, ”Arkivalier”, samt fotos, gårdbilleder m.m., alt sammen ting, der kunne være med til at belyse sognets historie.

Hvordan gik det så med de lovede lokaler?

En artikel i Herning Folkeblad november 1999 bærer overskriften ”Lokalarkiv i et klædeskab”. Arkivet havde da rådighed over et rum på 1,5 x 1,5 meter på Nøvling Skole til at opbevare de indsamlede materialer i, samt et sidelokale, hvor der var bord og stole, man kunne benytte som arbejdsrum. (Dette rum var også skolelægens arbejdsrum).

I år 2000 søgte man Kulturudvalget ved Trehøje Kommune om lov til at få et lidt større lokale stillet til rådighed i det hus, som Nøvling Skoles Fritidsordning havde benyttet, men nu ikke skulle bruge mere, da de skulle flytte op i Børnehaven Midgården. Det endte så med, at Arkivet også fik lov at flytte til Midgården, hvor de fik lidt mere plads. Der var et særskilt rum til alle

arkivalierne, samt et hjørne af børnehavens personalerum, hvor Arkivet havde arbejdsplads. Her var man frem til 2008, hvor Arkivet blev flyttet til Vildbjerg, hvor man i det tidligere PPR-hus fik bofællesskab med Timring og Vildbjerg Arkiver.

Efter ca. 1½ år stod den nyrenoverede gamle skole, ”Den Gule Bygning”, klar til at blive taget i brug, og alle 3 arkiver flyttede ind her.

Vi har nu været i denne smukke bygning i 10 år, og her finder vi os godt til rette!

Vi har udviklet et rigtig godt samarbejde mellem de 3 arkiver, og har for længst fundet ud af, at 3 kan mere end 1.

Vi holder kaffemøde sammen hver mandag inden åbningstid, hvor mange fælles anliggender bliver drøftet, ja måske bliver der fortalt en historie. Vi holder en årlig foredragsaften hver vinter, vi holder Arkivernes Dag i november, de senere år i forbindelse med ”Jul i Den Gule”.

Også Årsskriftet, som du sidder med i hånden, er blevet et fælles anliggende!

Tilbage til de 6 mennesker, der i 1979 stod for oprettelsen af ”Lokalhistorisk Arkiv for Nøvling Sogn.

Gothfred Jespersen, skoleinspektør ved Nøvling Skole. 1926 – 2018

Han var husmandssøn fra Hogager, men fandt tidligt ud af, at han ikke skulle landbrugsvejen. Efter læreruddannelse på Nørre Nissum Seminarium, blev

Ingrid og Gothfred

han ansat på den stedlige efterskole, hvor han var i 6 år. Det var her, han lærte Ingrid at kende, og i 1957 flyttede de til Nøvling Skole. De blev gift samme år. De boede i et hus, der hørte til skolen. Da de gik på pension i 1989 købte de huset, hvor Gothfred boede frem til sin død i 2018. Han var leder af Arkivet fra starten i 1979 og lige til 2016, hvor han p.g.a. sygdom måtte

opgive at komme på Arkivet. Men han forblev vores trofaste ”konsulent”, idet han havde samlet en enorm viden om Nøvling Sogn. Arkivleder i 37 år, det er der ikke mange, der opnår!

Ingrid H. Jespersen, husholdningslærerinde ved Nøvling Skole. 1922 - 1996

Ingrid kom med i Arkivet, fordi Gothfred mente, det var godt og praktisk at have en kvinde med, og så havde han jo også en sparringspartner hjemme ved køkkenbordet. Ingrid var også interesseret i lokalhistorien!

Johannes Krogstrup, gårdejer, Nøvlingsskov. 1913 – 1998

Blev født på Nøvlingsskov i 1913 ud af en søskendeflok på 7. Som voksen

Esther og Johannes

overtog han fødegården, og han var en dygtig landmand. Han interesserede sig også for lokalområdet, var med i KFUM og KFUM Idræt, Indre Mission og gik meget op i det kirkelige liv. Først i 1973 mødte han Esther, og de blev gift på hans 60-års fødselsdag. De nåede at få næsten 25 år sammen, inden han døde i 1998.

Otto Larsen, gårdejer, Tvevad. 1912 - 1995

Otto

Blev født på gården Tvevad. Som voksen overtog han gården og drev videre. Han ville hellere have læst til advokat, men da han var ud af en søskendeflok på 5, hvoraf de 4 andre var piger, var der ingen vej udenom, det var Otto, der måtte overtage fødegården! Otto havde en enorm viden om egnen og dens befolkning, han var levende interesseret i, hvad der rørte sig. Ofte fortalte han om sit ophold på Tommerup Højskole. Det var her, han fandt sin kone, Frida. Også daværende Skibbild Friskole (1922 – 1994) havde hans interesse. Hans 6 børn gik der, og han var selv formand for skolen nogle år.

Margrethe og Leo

Leo Krogstrup, gårdejer "Lille Egebæk". 1995 – 1994

Leo blev født på gården "Egebæk" i Nøvling Sogn. I en meget ung alder mistede han begge sine forældre, og sammen med en bror overtog Leo gårdens drift. Da han i 1942 blev gift med Margrethe fra "Korshøj", købte de to gården "Lille Egebæk", der lå tæt på fødegården. Leo var med i en del foreningsarbejde, sad i en del bestyrelser og var en mand, man lyttede efter.

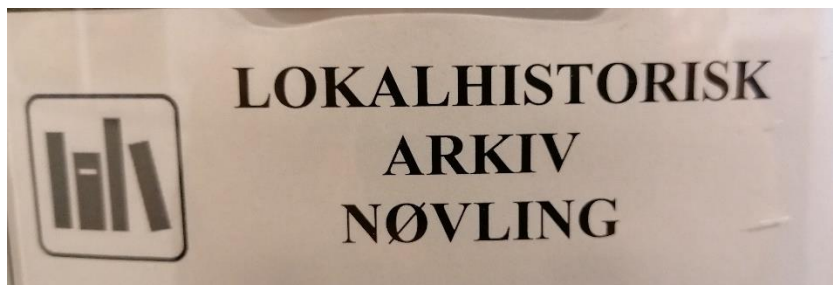
Elicius Hansen, købmand, Skjoldsvej 6, Skibbild. 1907 – 2001

Elicius blev født oppe på bakken i Nøvling i 1907. Her drev hans far købmandsbutik, den senere "Aases Kolonial". Elicius var den ældste i en søskendeflok på 15. Han blev uddannet kommis i

Elicius

faderens butik. Senere blev han ansat hos købmand Andersen på Skjoldsvej i Skibbild. Her lærte han købmandens datter Dagmar at kende. Egentlig var hun uddannet modist, men var kommet hjem for at hjælpe sin far. Dagmar og Elicius blev gift i 1936 og overtog samtidig butikken, som de drev sammen i 36 år, indtil de i 1972 gik på pension. Elicius var meget interesseret i Lokalhistorien, og på Arkivet har vi mange beskrivelser af Skibbild, Nøvling og de folk, der har levet her gennem mange år.

Medarbejderne i Skibbild-Nøvling Arkiv. Fra venstre: Arkivleder Kirsten Kristoffersen, Jonna Kristensen, Martinus Clausen og Peder Andersen.

Gode gaveideer

Brugerudvalget ved Den Gule Bygning

v/Tove Lykkeberg

Tilknyttet Den Gule Bygning er et brugerudvalg. Det består af et medlem fra hver forening/afdeling, der bruger bygningen. Brugerudvalgsmedlemmerne er nævnt under afdelingerne.

Brugerudvalget mødes 4 gange om året. Til dette møde kommer også en repræsentant fra husets bestyrelse. Her bliver fortalt hvad, der er sket siden sidst, talt om evt. tiltag og mangler.

Vi arbejder f. eks. sammen om foredrag, julearrangement og udstillinger.

Foreninger:

Vildbjerg Arkiv ved Knud Sørensen. Arkivet har lokaler i stueetagen og arbejder med indsamling og arkivering af materialer fra tidligere tid.

Timring Arkiv ved Elisabeth Sivebæk. Arkivet har lokaler i stueetagen og arbejder med indsamling og arkivering af materialer fra tidligere tid.

Skibbild-Nøvling Arkiv ved Martinus Clausen. Arkivet har lokaler i stueetagen og arbejder med indsamling og arkivering af materialer fra tidligere tid.

Røde Kors ved Thilde Brunsgaard. Har bl.a. Strikkecafe hver 14. dag på 1. sal.

Kunstforeningen ved Grethe Gottfredsen. Stueetagen. Foreningen afholder en række kunstudstillinger med forskellig kunst fra nærområdet og lidt fjernere steder.

Kajs Autografmuseum ved Tove Lykkeberg. Museet er flyttet fra Skibbild og ejer ca. 10.000 autografer på billeder, plader, plakater m.v. Er i kælderen.

De aktive 60'ere ved Knud Bunde. Er medarrangører ved kulturelle arrangementer. Involveret i mange forskellige opgaver og arrangementer i byen.

Naturparken ved Knud Bunde tilbyder gæster guidede ture i Trehøje Naturpark.

Vildbjerg Borgerforening ved Bent Olesen. Foreningen ønsker at samle borgerne i Vildbjerg og varetage deres interesser og formidle kontakt til offentlige myndigheder.

Sang ved Lisbeth Pedersen. ”Hellesang” synger i Kunstforeningens lokale hver 14. dag.

Trehøje Modeljernbane Klub ved Åge Lavrsen. Arbejder med en stor modeljernbane i 2 rum i kælderen.

Timring-Vildbjerg Jagtforening ved Ole Friis. Øver på jagthorn hver 14. dag på 1. sal.

Herning Billedskole under Herning Kommune, underviser børn og voksne i tegning, maleri, grafik o.s.v.

Kortspillerne ved Niels P. Nielsen. Der er to hold, som spiller kort hver uge fra september til juni.

Malerpigerne ved Connie Egebjerg. Arbejder i malersalen med fremstilling af malerier. Gensidig inspiration.

Yoga ved Conny Asmussen. Flere hold yoga i malersalen.

Torsdagsmalerne ved Jytte Godskesen. Arbejder i malersalen med fremstilling af malerier. Gensidig inspiration.

De pensionerede lærere ved Holger Mosekjær. Mødes 4-6 gange årligt. Lærere som har arbejdet i Den Gule Bygning og enkelte fra Den Nye Skole. Har arbejdet meget med renoveringen.

De Stedsegrønne ved Tove Lykkeberg, en afdeling af gamle spejdere under De Grønne Pigespejdere. Mødes skiftevis i Den Gule Bygning og i spejderhytten Kalabassen

Bytinget i Søparken

Af Poul Hjørnholm

Stenene, som er anbragt på ”Bytinget” i Vildbjerg Søpark, osrer langt væk af historie. De store sten stammer fra norske og svenske fjelde. De er slæbt herved af store gletchere, som dækkede Danmark for mange tusinde år siden. Foretagsomme mænd anbragte stenene i en cirkel for at illustrere, hvordan man i fordums dage mødtes for at drøfte lokale problemer – datidens parlament.

Runeskriften på stenene viser, med endnu en historisk vinkel, navnene på de 7 gamle kirkesogne i Trehøje Kommune før kommunalreformen i 1970.

Bytinget er skænket af et bysbarn: Egon B. Nielsen, der har været bestyrelsesmedlem i Vildbjerg Søpark siden foreningen blev oprettet. Bytinget er projekteret af arkitekt Finn Beltov.

NB: Runerne, som naturligvis ikke er ægte, blev i sommer malet op af ”De aktive 60’ere.

De bygger og hygger

Af Knud Bunde

Hver torsdag aften – undtagen på helligdage og i ferier – mødes en flok mænd i kælderen i Den Gule Bygning. Her dyrker de deres fælles interesse for modeltog af mærket Märklin.

Kort sagt er de alle medlemmer af Trehøje Modeljernbane Klub og til klubaften.

Hvad foretager de sig så i løbet af en klubaften. For de kan da ikke køre med de små tog hver eneste aften?

Faste rutiner

Helt korrekt. Og der er da også faste rutiner for afviklingen af aftenerne. Således er den første torsdag i hver måned fastlagt som ”køreaften”. Her kommer medlemmerne med deres eget materiel og kører med det på anlægget.

Men eftersom man kan forudse, at alle de ”kørende” medlemmer kommer med tog har man været nødt til at opdele medlemmerne i to grupper for at der ikke skal opstå ”panik-situationer” på skinnelegemet.

De fleste har flere togsæt med. Sirligt pakket ned i kufferter eller æsker for at beskytte det dyre kørende materiel. Og er der noget, entusiaster for modeljernbaner er øm over, er det materiellet. For man køber ikke ”bare” f.eks. et lokomotiv eller en person-/godsvogn.

Skal være realistisk

Nej, man skal kunne realitere det til virkeligheden. Derfor er medlemmerne konstant på jagt efter det ”rigtige” materiel, hvilket vil sige såvel det rigtige udsende som den korrekte bemaling f.eks. i en privatbanes farver og logoer. Kan man ikke det, men i et katalog finde det søgte materiel, køber man det og sender det til om-maling. For der er bl.a. i Hanstholm firmaer, der har specialiseret sig i at om-male de små modeller til lige nøjagtig den bemaling, det pågældende selskab har eller havde.

De øvrige torsdage i måneden er helliget opbygningen af det store anlæg. For et modeljernbaneanlæg, som det Trehøje Modeljernbane Klub råder over, er ikke noget, der opbygges på et eller to år. Foreløbig har

medlemmerne arbejdet på det i tre år, og der er lang vej endnu, inden man er færdig.

Bliver aldrig færdig

”Færdig bliver vi i øvrigt aldrig”, siger klubbens tekniske chef og kasserer Aage Lavrsen. ”For når vi er ”færdige” er der helt sikkert noget, der skal ændres til et andet landskab eller forløb af skinnelegemet. Sådan er det hjemme privat hos mange af os. Og sådan vil det også være her.”

Flot ser det ud, når man beundrer de mange små huse og de landskaber, de er anbragt i, men bag det, ligger der mange timers arbejde. Husene er kommet ”hjem” i samlesæt, og det puslespil, der går forud for det endelige resultat, er kompliceret.

Skal være varsom

For byggevejledningen skal følges nøje, inden man limer de enkelte dele sammen og skaber illusionen af et hjem med gardiner og møblement eller en forretning med varer. Og så skal man være yderst varsom, når de små led-lamper og tynde ledninger skal monteres. Ofte er der også personer og/eller have-/terrassemøbler, der skal placeres. For ikke at tale om de personer m.v. der skal anbringes på f.eks. en banegård/venteplads til busser m.v.

Udfordrende er det også at opbygge de mange landskaber, der skal rumme såvel det flade landskab som det kuperede landskab og bjergene med tunneller, og man skal huske på, at togene skal køre i ring, eftersom et modeljernbaneanlæg er opbygget på begrænset plads.

Det ”usynlige” net

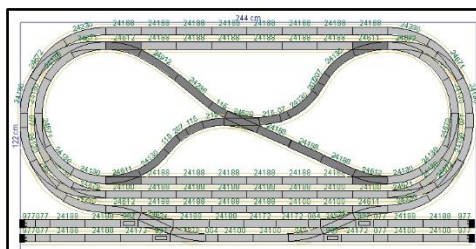
Derfor er det grundlæggende, at det ”usynlige” jernbanenet, hvilket vil sige hele signalsystemet stort set er på plads, inden man begynder på opbygningen af tunneller m.v. Og det er kilometervis af millimetertynde ledninger, der er trukket og forbundet, så hele anlægget kan styres fra de to centralstationer, man råder over, eller direkte fra medlemmernes mobiltelefoner via Wifi, da hele anlægget er digitaliseret.

Arbejdet med opbygningen af et landskab begynder næsten altid med et træskelet, som danner basis for et trådnæt, der oversmøres med gips. Når det er størknet og formet f.eks. som et bjerglandskab med klippestykker, der stikker frem, males det hele eller belægges med græs eller grus, ligesom der ”plantes” træer og anden vegetation. Sluttelig placeres personer, dyr og

genstande, så det hele kommer til at virke naturtro. Dermed kan man også sige, at medlemmerne er ”miniarkitekter” indenfor såvel byggerier som landskaber.

Og så er det for resten ikke alene tog, der kører på anlægget. For på de gader og veje, der er en naturlig del af anlægget, kører der også selvkørende biler, styret af strømførende ledninger, fræset ned i vejene.

Men alt i klubben er ikke arbejde. Hver klubaften afsluttes med kaffe og brød, som medlemmerne betaler 10 kr. for pr. aften. Her drøftes mangt og meget bl.a. de problemer, man kan have med sit private anlæg. Dertil kommer, at man holder to årlige ”festaftener”. Dels et julearrangement/julefrokost og dels en sommerfest/grillaften inden ferien.

Et mekka for frivilligheden

Af Knud Bunde

Lader man tankerne gå tilbage til 2007 og kaster et blik på Vildbjerg gl. skole, var det ikke noget kønt syn, der mødte ens øjne. For faktisk var det sådan, at havde vildbjergenserne gæster og kom forbi bygningen sammen med dem, skyndte man sig videre og snakkede helst ikke om den.

Langt mindre tog man gæsterne med om i den gamle skolegård og viste den forladte skole frem. For det var pinligt, eftersom der knap var en hel rude tilbage i den del af bygningen, der vendte ud mod skolegården. Kun brune masonitplader markerede vinduerne.

Derfor var det da også mørke klasselokaler med knust glas på gulvene, der var det fremherskende, da gamle elever og andre interesserede besøgte bygningen ved 100 års jubilæet d. 23. november 2008. Og alle var enige om, at det var en skandale, bygningen sådan fik lov at stå og forfalde.

Et samtaleemne

Den gamle bygning, hvis historie er fortalt adskillige gange, var med ét blevet et samtaleemne og et samlingspunkt i Vildbjerg. Adskillige fremhævede, at tilbage i 1989 havde kommunalbestyrelsen i daværende Trehøje Kommune vedtaget at bygningen var ”egnskulturel og arkitektonisk betydningsfuld for egnen”.

Resultatet af den beslutning blev, at der i starten af 1990’erne blev dannet en bygningsbevaringsforening, som det lykkedes at samle 600.000 kr. ind fra kommunen samt landsdækkende og lokale fonde. Dermed kunne forsiden af bygningen renoveres bl.a. med kopier af de originale vinduer, ligesom soklen blev sat i stand. Desuden blev kvistene sat i stand og flagstangen på taget genrejst.

På vej mod nedrivning

I december 2006 flyttede skolens elever og personale ud til den nybyggede skole på Bjørnkjærvej, og d. 1. januar 2007 blev Trehøje Kommune en del af den nye Herning Kommune.

Efter sammenlægningen forsøgte kommunen at sælge den gamle skole – først og fremmest den gamle hovedbygning, og der var mange forslag om,

hvad bygningen kunne bruges til. Bl.a. blev der nævnt lejligheder, ligesom der kom et forslag om at omdanne den til hotel.

Da det ikke lykkedes for kommunen at sælge skolen, blev det i stedet besluttet, at samtlige bygninger skulle rives ned og grunden omdannes til byggegrunde.

Den beslutning var en gruppe personer fra forskellige foreninger og pensionerede lærere ikke enige i. Derfor gik de i dialog med kommunen om at bevare Den gule Bygning. En hård knast var dog, at kommunen vurderede, det ville koste seks millioner kr. at sætte bygningen i stand.

Samtidig købte menighedsrådet ved Vildbjerg Kirke og en række kirkelige foreninger de bygninger, der lå på den nordlige side af Den gule Bygning. De rev bygningerne ned og skabte i stedet det store og moderne Kirkecenter, der præger hjørnet over mod Vildbjerg Kirke.

Fandt en løsning

Arbejdsgruppen bag Den gule Bygning og Herning Kommune nåede dog efter megen snak og mange forhandlinger frem til en løsning, hvor kommunalbestyrelsen i foråret 2008 besluttede at reservere Den gule Bygning til foreningsformål. Samtidig besluttede man at afsætte 750.000 kr. til renovering af bygningen og give et årligt driftstilskud på 350.000 kr. Betingelsen var: - at arbejdsgruppen og folkene bag den var i stand til selv at yde et betragteligt stykke frivilligt arbejde samt blive enige om fordelingen af lokalerne.

16. december 2008 gav kommunen grønt lys for, at renoveringsprojektet kunne gå i gang. Og lige efter nytår 2009 gik en stor flok af frivillige assisteret af forskellige håndværkere i gang med renoveringen.

Hædret for indsats

Som en naturlig ting blev det fhv. driftsleder på VTV, Niels Peder Nielsen, der blev såvel ”sjakbejds”, som det samlende omdrejningspunkt både med hensyn til kontakten med kommunen som på det økonomiske område – og det er han for resten stadig. Nu i egenskab af formand for ”Den gule Bygnings” brugergruppe. Det store arbejde betød i øvrigt, at Niels Peder Nielsen og hans hustru Bente i 2009 af ”De Aktive 60’ere”, Vildbjerg, blev udnævnt som ”Årets Vildbjergenser 2009”, ligesom han i 2010 modtog

Herning Kommunes Kulturpris 2009. En pris han dedikerede til alle de frivillige hjælpere på projektet.

Efter en gennemgående renovering, der bragte tankerne hen på, at Den gule Bygning som en anden Fugl Phønix var genopstået af asken, kunne arbejdsgruppen fredag d. 29. august 2009 indbyde til indvielsen af Vildbjergs nye kulturhus.

Store forandringer

Vinduer var blevet skiftet, der var blevet indsat nye køkkener både i stuetagen og på 1. sal. I stuetagen var lokaler slået sammen til et udstillingslokale til Trehøje Kunstforening, ligesom de gamle døre var kommet til ære og værdighed. Der var etableret handicaptoliet og indrettet mødelokaler, ligesom varmesystemet var fornyet og hele bygningen malet både ude og inde. I 2013 kom så den foreløbig sidste forbedring indendøre, da hovedtrappen til 1. salen blev udvidet og påmonteret en stolelift, så dårligt gående og handicappede kan komme til mødelokalerne på 1. sal.

Arbejdet fortsætter

Gennem de forgangne 10 år er Den gule Bygning blevet et mekka for en lang række frivillige foreninger. Ved starten i 2009 var det Trehøje Kunstforening, de tre lokalarkiver fra Vildbjerg, Skibbild-Nøvling og Timring, der tog lokalerne i stuetagen i brug, mens Autografmuseet overtog det tidligere skolebibliotek i kælderen. Her har også Trehøje Modeljernbane Klub holdt til siden februar 2016.

Men arbejdet med at forbedre forholdene omkring bygningen fortsætter. I sommeren 2016 blev den sidste bygning - hallen - fra den gamle skole fjernet og erstattet med otte privatboliger. Dermed blev vejen åbnet for den endelige færdiggørelse af den gamle skolegård, og året efter kunne man endelig afslutte den sidste del af renoveringen, da der blev foretaget separering og fornyelse af bygningens kloaksystem samt belægning af hele skolegården

En glad formand

Derfor var det også en yderst tilfreds og glad formand Niels Peder Nielsen, der den 24. august kunne byde velkommen til Den gule Bygning 10 års jubilæum som kultur- og medborgerhus. Han gennemgik kort bygningens historie gennem de 10 år og kom bl.a. ind på den kunstneriske udsmykning

der er sket f. eks. med spots på bygningen og lys under den runde bæk omkring det gamle lindetræ fra 1935.

I skolegården er der lavet bede, hvor der er opsat flere skulpturer, og ved jubilæet blev endnu én føjet til, da husets brugere skænkede en stålskulptur "Sjippende pige" fremstillet af kunstneren Helge Voldbjerg, Hedehusene, blev afsløret.

Sidst, men ikke mindst takkede Niels Peder Nielsen, såvel Herning Kommune som alle de frivillige for såvel økonomisk som praktisk støtte, når der var opgaver, der skulle løses. Han kunne efterfølgende også glæde sig over, at der var et stort fremmøde til jubilæet. Nøjagtig som det er tilfældet, når der holdes julemarked og foredrag i de lokalhistoriske foreninger.

Den Gule Bygning renoveres

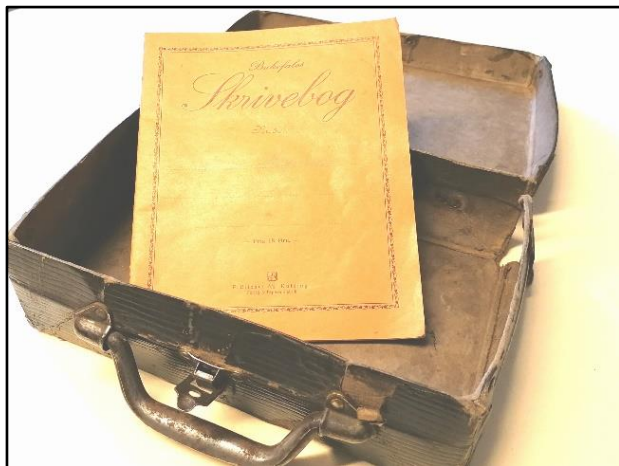
Collage fra jubilæumsdagen

Nye effekter på Autografmuseet

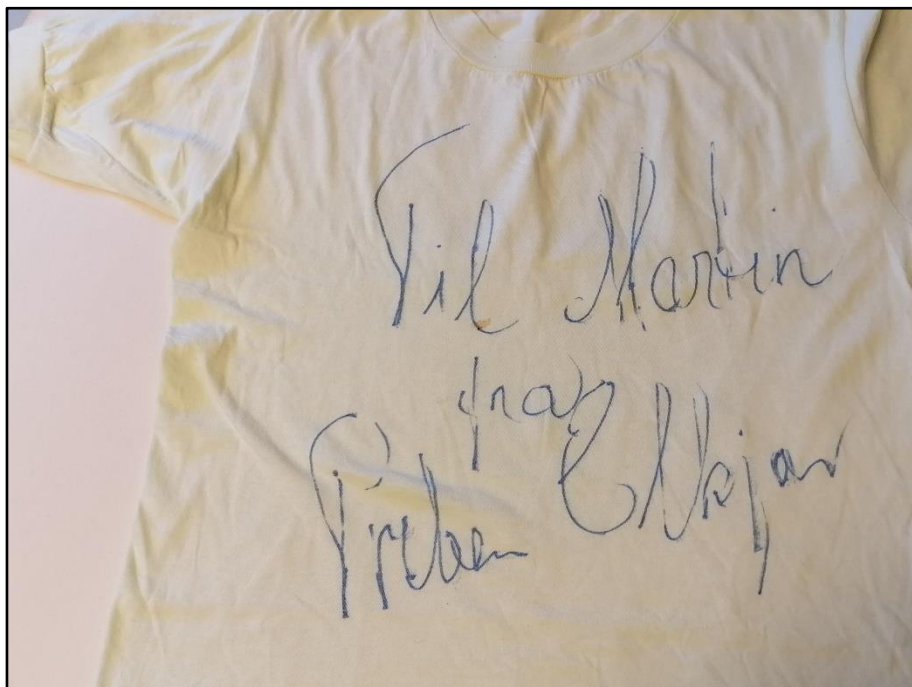
Af Tove Lykkeberg

På Autografmuseet har vi, udover autografer fra mange berømtheder, mange forskellige ting. Her er et par af sidste ting, vi har modtaget.

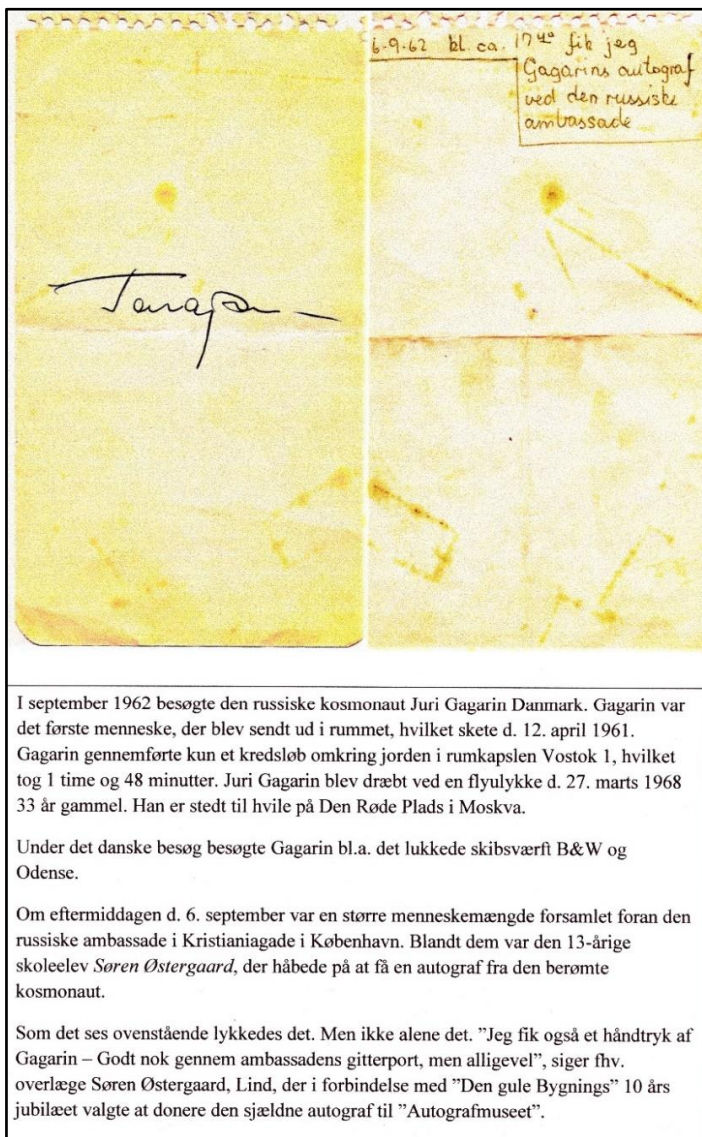

Karen Mosekjærs skoletaske. Den havde hun med, da hun begyndte i skolen den 1. april 1937. I tasken lå også en skrivebog, hvor der er skrevet med den sirligste skønskrift.

T-shirten nedenunder blev båret af fodboldspilleren Preben Elkjær.

Jurij Gagarins autograf på Autografmuseet

I september 1962 besøgte den russiske kosmonaut Juri Gagarin Danmark. Gagarin var det første menneske, der blev sendt ud i rummet, hvilket skete d. 12. april 1961. Gagarin gennemførte kun et kredsløb omkring jorden i rumkapslen Vostok 1, hvilket tog 1 time og 48 minutter. Juri Gagarin blev dræbt ved en flyulykke d. 27. marts 1968 33 år gammel. Han er stedt til hvile på Den Røde Plads i Moskva.

Under det danske besøg besøgte Gagarin bl.a. det lukkede skibsværft B&W og Odense.

Om eftermiddagen d. 6. september var en større menneskemængde forsamlet foran den russiske ambassade i Kristianiagade i København. Blandt dem var den 13-årige skoleelev *Søren Østergaard*, der håbede på at få en autograf fra den berømte kosmonaut.

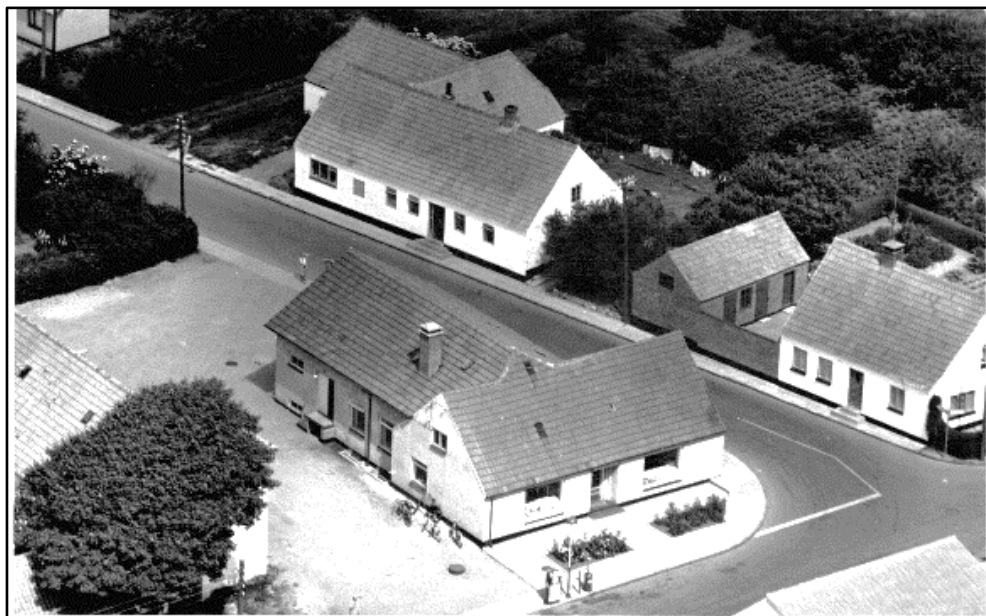
Som det ses ovenstående lykkedes det. Men ikke alene det. "Jeg fik også et håndtryk af Gagarin – Godt nok gennem ambassadens gitterport, men alligevel", siger fhv. overlæge Søren Østergaard, Lind, der i forbindelse med "Den gule Bygning" 10 års jubilæet valgte at donere den sjældne autograf til "Autografmuseet".

I september 1962 besøgte den russiske kosmonaut Juri Gagarin Danmark. Gagarin var det første menneske, som blev sendt ud i rummet, hvilket skete 12. april 1961. Her fik fhv. overlæge Søren Østergaard en autograf, som nu er overgivet til Autografmuseet. Denne t-shirt fra 1985 er foræret til Autografmuseet af Karen og John Kristensen. Deres søn kendte en, der kendte Preben Elkjær personligt.

100-året for Timring Brugsforening

Fra Timring Arkiv

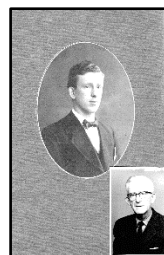
I arkivernes årsskrift fra 2016 findes en kort beskrivelse af stiftelsen af Timring Brugsforening, men i Sv. Aa. Madsens bøger om Timring Sogn er Brugsens historie udførligt beskrevet fra start og til slut med nedrivningen i 1978, efter at det i 1975 fra FDB's side blev besluttet at flytte butikken til Vildbjerg, hvor der tidligere lå Vildbjerg station, som SuperBrugsen.

Timring Brugs i 50'erne

Interiør fra butikken (Fotos udlånt af Karsten E. Pedersen)

Elvig Danstrup

Timring Pensionistforening 50 år 1969 – 2019

Fra Timring Arkiv

Når man kigger på Timrings historie, synes man, at det måske er noget sent, der blev stiftet en pensionistforening. Men som Peder Bredkjær nævnte i sin jubilæumstale d. 8. oktober, var der brug for de ældre i familien på gården, selvom de havde nået pensionsalderen. Et af formålene var/er at bekæmpe ensomheden og få fællesskab med andre. Den dag var næsten 100% af medlemmerne dukket op for at festligholde 50 års jubilæet sammen med hinanden. Der var god mad fra Møltrup og musik og sang ved Ellen Haunstrup. Også et historisk tilbageblik fra arkivet, som på dagen fik overladt foreningens 2 dagbøger fra start til 2007. Historien om foreningen som den står at læse i bøgerne: Den blev stiftet d. 14. oktober 1969, og d. 22. okt. var man klar med Evald Sørensen som formand, og Ellen Nielsen, Johanne

Flot dessertbord vækker glæde!

Pedersen, Anders Nørgård og Johan Danstrup som øvrige medlemmer. Foreningen kom godt fra start med stor tilslutning til andespil og pensionistfest. Vi har læst i referater og er blevet imponerede over, hvilken ildhu de skiftende bestyrelsesmedlemmer er gået til sagen med. Andespil var et hit. Det gav som regel overskud. Der blev også inviteret til foredrag, film, lysbilleder og sang og musik med lokale aktører. Senere blev der planlagt udflugter til nær og fjern med vedkommende indhold til stor glæde for deltagerne, står der

skrevet. Nogle arrangementer er blevet gentaget, og der er blevet søgt penge til hjælp til dagsture i bus, men også til teknisk udstyr som højttaleranlæg og projektor på det seneste. Der har været besøg af folk udefra for at præsentere den nye mode. Andre har fortalt om sundhed og pleje af krop. I starten brugte man skolen til møderne. Det skal lige indskydes, at kommunen også stillede en beskæftigelsesterapeut til rådighed. Hun kom med ideer til aktiviteter og

havde materialer med. De gik under navnet Tirsdagsklubben. Der var bl.a. stolegymnastik, sang, kaffe og spil. Og hvad der ellers var af arrangementer, skete også der. Det var kommunen, der i en periode sponsorerede det, lige som man også stod bag sogneudflugter, indtil det blev sparet væk. Aktiviteterne fortsatte til og med 2007 på skolen, hvorefter samværet blev nydt i Timring Sportcenters lokaler uden trapper. Møderne er nu hver anden tirsdag. Men Timring pensio- nistforening har overlevet og har det fint. Samværet og fællesskabet med andre er noget uvurderligt. Det er godt at komme ud og få en snak med andre mennesker – det er måske det vigtigste i en pensionistforening. Vi ved der kommer flere pensionister i fremtiden. Vi håber Timring pensionistforening bliver ved med at eksistere på samme gode måde frem over.

Her er en liste over formænd gennem de 50 år: Evald Sørensen – Peder Ørskov – Hilda Andersen – Alma Nielsen – Augusta Frølund Jørgensen – Elna Jensen – Arne Jensen – Anna Sørensen – Helena Nyrup – Martin Trillingsgård – Magda Bøgedal – Jytte B. Jensen.

Nye medarbejdere på Vildbjerg Lokalhistoriske Arkiv

Af Poul Hjørnholm

Anne-Lise Bak (født Rasmussen) begyndte som frivillig medarbejder på arkivet i januar 2019. Anne-Lise bor i Aulum, men er vokset op og har arbejdet i Vildbjerg og har derfor et stort lokalkendskab. Det meste af tiden bruger hun på registrering af indkomne materialer samt scanning af fotos. Anne-Lise har et godt kendskab til EDB, hvilket er et stort plus i nutidens arkivarbejde.

Henning Hedegaard begyndte på arkivet sidste år. Han besidder også et stort lokalkendskab i kraft af sin fortid på kommunekontoret. Derudover ved han, stort set alt om computere – det har vi stor gavn af. Henning har overtaget kassererjobbet efter Niels Peter Gludsteds alt for tidlige død.

Timring Sogns lokalhistoriske arkiv 40 år

Fra Timring arkiv

Et gammelt sogn med en lang historie, som står at læse i lokalhistoriske kilder, så langt tilbage som 1929, hvor Konrad Understrup endelig udgav den gule bog om **Timring Sogn**, der dog havde været en selvstændig kommune siden 1906. (Også her et lille jubilæum: 90 år)

Men vi skal helt frem til 1978, hvor gruppe ældre Timring-borgere mente, at der måtte være meget gemt rundt omkring i sognet af arkivalier, billeder og optegnelser fra familier og gårde, som kunne have interesse for eftertiden, en viden som kunne fremme forståelse af fortiden. En beskrivelse af sognets historie var allerede samlet i **Vort Sogn Historie i 100 år** af Salomon J. Frifelt i 1950, med en alfabetisk liste over personer boende i sognet, deres forfædre, børn og evt. gårdens størrelse.

Denne gruppe søgte kommunen på opfordring fra Ejnar Madsen og fik lokale stillet til rådighed på loftet over den gamle Timring skole, Birkmosevej 26. Stedet blev indrettet til hyggelige lokaler med skabe og reoler. Det var stedet ind til 2005, hvor der på grund af ombygning i børnehaven, som havde til huse der, ikke længere var plads.

Arkivet fik så lokaler sammen med Vildbjerg og Skibbild-Nøvling i nogle kontorlokaler ved Vildbjerg skole. Der var trangt. Efter udflytning af Vildbjerg skole og renovering af Den Gule Bygning kunne arkiverne endelig få egnede lokaler i 2009 i den gamle realskole. Dermed 10 års jubilæum og godt 40 år i alt siden slutningen af 70'erne.

Hvem var initiativtagerne så, der sendte ansøgning til kommunalbestyrelsen, støttet af Timring Sogns borgerforening?

Ellen Nielsen var hjemmesygeplejerske i sognet. Hun var også i fritiden meget optaget af pensionisternes ve og vel, hun var initiativtager til mange aktiviteter for dem. En periode medlem af kommunalbestyrelsen.

Christian Andersen var kendt som en dygtig landmand med speciale i jerseykøer. Han opdyrkede og grundforbedrede hedearealer ved Timring plan. tage. Han sad også i menighedsrådet.

Jens Jakobsen var først uddannet mejerist, senere blev han cyklende mælkedømmer. Han var frihedskæmper under krigen. Familien drev Pilgård i Najbjerg. Han var kommunens kæmner i Timring gennem mange år.

Hermann Riis Jensen var gårdmand, han var meget engageret i sognet. Sammen med Richard Andersen var han initiativtager til savværket i byen.

Senere stødte Anton Olesen, mejeribestyrer, og Viggo Nielsen, murer, til. De fik med stor iver samlet, hvad borgerne havde gemt af billeder, skøder, andre vigtige papirer, familiehistorier, protokoller, foreningsdagbøger, eller kun kopier af det. Sådant materiale ønsker arkivet fremdeles at modtage. Alt materialet bliver efterhånden registreret digitalt, men i starten blev alt noteret og skrevet på kartotekskort, som selvfølgelig stadig kan ses på arkivet. Dem har vi megen glæde af.

En anden hovedaktør, Svend Åge Madsen, stødte senere til. Her fik han inspiration til at skrive vore/sine 2 bøger om: Timring – brudstykker af et sogns historie i 1900-tallet, og Flere brudstykker – Timring Sogn. Bøger som kan købes på Timring arkiv.

Medarbejderne på Timring Arkiv: Frida Suzuki, Peder Bredkjær og Elisabeth Sivebæk (arkivleder).

Tredje karl på Møltrup Optagelseshjem 1947 – 1949

Af Svend Aage Madsen.

I al den tid Møltrup har været Optagelseshjem, har der altid været en fast stab af medarbejdere, der med hjælp fra ”sønnerne” skulle få hverdagen til at fungere bedst muligt.

Dette forhold gjorde sig også gældende i 1947, da en 17-årig ung mand fra Vildbjerg, Niels Korshøj, søgte og fik pladsen som tredje karl med tiltrædelse den 1. november 1947 for en årlig løn af 3000 kroner.

De faste medarbejdere på Møltrup på det tidspunkt var:

Forstander: Peter Kastrup.

Stedfortræder og leder af børstebinderiet og træværkstedet: Diakon Gjødvad.

Forvalter: Larsen.

Forkarl: Kristian Madsen, der ejede ”Bødkerhuset” på Albækvej, hvor han boede i mange år.

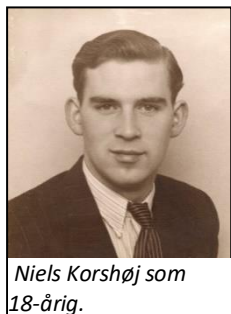
Anden karl: Otto Larsen – hans mor boede i ”Kirkehuset” ved Tiphede kirke.

Tredje karl: Niels Korshøj – senere selvstændig blikkenslagermester i Vildbjerg.

Fodermester: Aage Maul, Vildbjerg.

Staldmedarbejder: Ove Nørgaard, Timring.

Køkkenchef: Adolf Mathiesen, som var én af gutterne, der havde været på

Møltrup i mange år. Efter eget udsagn var han fra et hjem med klaver og uddannet på de fineste restauranter i København. Som Niels beskriver ham, lignede han Meyer fra ”Huset på Christianshavn” blot lidt mere fyldig, men han havde de samme lidt feminine attituder. Niels’ arbejde bestod naturligt nok af alt forefaldende arbejde i forbindelse med markbruget startende om foråret med udkørsel af staldgødning, nedpløjning af

samme samt harvning og derefter såning af diverse kornsorter og roefrø.

I løbet af sommeren skulle roerne renses og udtyndes, inden græsset hen gennem ådalen blev slået, tørret og sat i stakke, hvor det efter yderligere tørring ventede på at blive kørt i hus som et velduftende vinterfoder for køer og kalve.

Sensommeren betød, at selvbinderen skulle trækkes frem fra mørket for at blive klargjort til den forestående kornhøst. En langvarig og spændende tid stod nu for døren.

Høsten er i fuld gang på Møltrup omkring 1928. Timring by ses i baggrunden.

Foto: Timring Arkiv.

Efter afhøstningen blev negene sat i skokke bestående af en 6 – 8 neg for at tørre, før de blev kørt hjem i laden eller sat i stakke udenfor.

Knapt var denne travle og arbejdskrævende tid forbi, før man så småt kunne begynde at forberede sig på roeoptagningen i slutningen af oktober og begyndelsen af november.

Efter veloverstået optagning og kuling af rodfrugterne var det tid til den afsluttende efterårspløjning, så man kunne gå vinteren i møde med god samvittighed.

Ud over de daglige gøremål i forbindelse med markarbejdet, havde Niels også et fast bijob som tredje karl. Det bestod i, at han skulle sørge for at holde ajlemængden i gårdens tre ajlebeholdere nede på et acceptabelt niveau.

Denne udkørsel af ajle kunne undertiden give problemer, hvis tønden, der lå på en såkaldt stivvogn ikke havde været brugt i længere tid, så staverne derfor havde trukket sig sammen, hvilket medførte større eller mindre utætheder. Dette problem havde den følge, at man i begyndelsen af ajleudkørselen kunne risikere kun at nå frem til marken med et halvt læs. For at undgå dette problem blev der nogen tid i forvejen ofte lagt våde sække på tønden, så træværket

kunne udvide sig. Ikke blot undgik man griseriet, men det var også spild af god gødning, som der var rigeligt brug for i de første efterkrigsår.

Trækkraften bestod af heste, og hver af karlene fik ansvaret for kørsel med hver sit hestespand.

Forkarlen Kristian Madsen havde hestespand nr. 1, hestespand 2 havde Johannes Gosch råderetten over, hestespand 3 blev ført af 2. karlen, spand 4 var Niels' trækdyr, mens spand nr. 5 havde Hans Kurt som fører.

Som det ses havde Møltrup i 1947 5 spand arbejdsheste, der var afrundet af den jyske race. Desuden havde gården endnu et spand heste, som var af en lettere type – vistnok oldenborgere. De blev brugt af kusen Christian Mikkelsen, hvis arbejde bestod i at klare transportkørselen af både varer og personer til og fra Vildbjerg.

Han havde to vogne til rådighed – én til den daglige varetransport og en flottere med bænkerader i siderne og faste gummihjul, når der skulle transporteres gæster til og fra Møltrup.

Arbejdet vedrørende disse transporter var en betroet opgave, og Christian Mikkelsen var i Vildbjerg mindst én gang hver dag.

Så er der klar til afgang – denne gang med en jysk hest for vognen. Fotografiet er fra omkring 1928.

Vel ankommet til byen satte han hesten på stald under købmandsgården, der lå, hvor Vildbjerg Bibliotek ligger i dag. Derefter gik han en runde for at få klaret

dagens opgaver. Posthuset på stationen var stort set et fast punkt på programmet. Her blev der udvekslet pakker og breve med postmesteren. Med det liv som mange af mændene, der kom på Møltrup, havde levet, måtte også apoteket jævnligt aflægges et besøg. Ellers var det hovedsageligt slagter- og købmandsvarer, det drejede sig om. Turen blev ofte, når hestene atter var spændt for vognen, afsluttet med en tur omkring Vildbjerg Mølle for at tage nogle sække hønsefoder med.

Også private indkøb for andre af Møltrup sønner kunne Mikkelsen klare, hvis de ellers havde givet ham penge og en dosmerseddel med.

De fysiske hestekræfter på Møltrup blev imidlertid så småt overhalet indenom af teknikken, mens Niels Korshøj var på stedet, for i 1947 fik gården sin første traktor af mærket Fordson Major – med gummihjul.

Hver dag stod Niels op klokken syv, så han lige kunne nå at kaste lidt koldt vand i ansigtet inden morgenmaden, der bestod af havregrød, havregryn, øllebrød, ost, marmelade og brød. Dertil blev der serveret kaffe, the og mælk. Omkring dette morgenmåltid havde 2. karlen, Otto, for øvrigt et lille ritual. Han var en stor og stærk ung mand, hvis krop i forbindelse med det hårde fysiske arbejde krævede ekstra energi. Derfor smurte han ved morgenbordet et par ekstra klemmer med ost, som han opbevarede under kasketten til senere brug i løbet af formiddagen.

Klokken 7.30 mødtes markfolkene ved hestestalden, hvor forvalter Larsen uddelegerede dagens opgaver. Skulle man i marken, havde staldkarlen Aage alias ”Hitler” klargjort hestene, så de stod parat til afgang efter endt affodring og pålægning af seletøj.

Hvorfor han blev kaldt ”Hitler”, kan Niels Korshøj ikke huske. Måske havde han Hitlerskæg, eller også var han blevet påvirket i en positiv retning mod de nazistiske ideologier, mens de tyske soldater opholdt sig på Møltrup i 1944.

Klokken ti minutter i tolv dukkede kokken Mathiesen op på gårdspladsen iført ternede bukser og hvidt forklæde for at ringe med madklokken. På denne måde blev alle indenfor høreafstand gjort opmærksom på, at det var på tide at sætte kursen mod spisesalen.

I forbindelse med middagsmåltidet tog markfolkene hestene med hjem, hvor de blev vandet og fodret af staldkarlen ”Hitler”, så de var klar til at tage en ny tørn efter middagspausen.

I spisesalen, som var ustyret med tre rækker borde med tilhørende stole og bænke, havde medarbejderne faste pladser ved det første bord lige inden for døren.

For bordenden sad forstander P. Kastrup, mens markfolkene sad i rangfølge ud mod gårdsiden. På den anden side sad først stedfortræderen Gødvad. Derefter fulgte de tre staldfolk med fodermesteren Aage Maul som den første.

Præcis klokken tolv rejste Peder Kastrup sig op og læste det daglige stykke fra andagtsbogen afsluttende med en fast bordbøn.

Med et ”Velbekomme” kunne folkene så lange til fadene.

Middagsmaden bestod af to retter mad. En hovedret, hvis indhold mest havde basis i svinekød med tilhørende kartofler og sovs samt årstidens supper – især hvid- og grønkålssuppe.

Efterretten var ofte kærnemælksvælling eller frugtgrød i alle afskygninger.

Når middagsmaden var indtaget, kunne man lige nå et lille hvil, før arbejdet atter kaldte klokken tretten.

Arbejdsdagen sluttede klokken 17.50, så man kunne nå at vaske sig nødtørftigt inden aftensmaden, hvor rester fra middagsmaden indgik som en lun ret. Ellers stod menuen på brød og forskelligt pålæg, der blev skyllet ned mælk, the og vand.

Med hensyn til den personlige hygiejne var forholdene i 1947 mere primitive end i dag. Vaskerummet var indrettet i hovedbygningens vestre sidelænge, hvor der i dag er indrettet kontorer. Lokalet var udstyret med en vaskebænk, hvor hver mand havde sit eget vaskefad, sæbe og håndklæde. Her kunne de klare den daglige vask. Der var altid varmt vand, for én af gutterne havde det faste arbejde at sørge for, at der dagligt blev fyret op under gruekedlen. Skulle der gøres lidt ekstra ud af soigneringen, var der i enden af rummet indrettet en plads, hvor der var mulighed for at tage et ”bad”. Først hældte man et par litermål vand ud over håret og kroppen for efterfølgende at sæbe sig ind fra top til tå. Derefter blev seancen afsluttet med endnu nogle litermål vand for at skylle sæben af.

Om sommeren var det nemmere, idet man badede i den nærliggende Møltrup Å. Med hensyn til logiet lå Niels’ private gemak sammen med de andre karles i den vinkelbyggede sovebygning fra 1912, hvor også gutterne boede.

Niels Korshøjs ophold som tredje karl på Møltrup Optagelseshjem varede omkring 15 måneder fra den 1. november 1947 til i begyndelsen af februar 1949. Når han i dag som 89-årig ser tilbage og fortæller om sin tid på Møltrup, kan man mærke på ham, at det var en periode i hans liv, som han stadig sætter stor pris på.

Niels har kun gode minder med fra Møltrup, hvor han mødte mange forskellige og interessante mennesker.

I 1947 husede Møltrup Optagelseshjem mange udsatte mænd, hvor livet af forskellige årsager havde slået en kolbøtte måske i form af tabt arbejde, druk og et dermed følgende forlist ægteskab. Dengang var der også en del vagabonder – især om vinteren.

Aldersmæssigt var gennemsnitsalderen på mændene noget højere end i dag. Det var sjældent, man mødte en person under 35.

Ud over sine nærmeste kolleger kom Niels også tæt på forstanderen og nogle af mændene.

Efter Niels' mening var forstander Kastrup en rolig og behersket person, der kunne lide de mennesker, som omgav ham. Han holdt af gutterne, men han havde svært ved at forstå, at de ikke kunne lade flasken stå.

Med hensyn til mændene kan blandt andre nævnes Johannes Gosch, som i Niels Korshøjs tid på Møltrup blev drillet med, at han sad i vejgrøften og ventede på, at Møltrup Optagelseshjem skulle åbne den 1. juli 1912. Dette drilleri kunne de nu godt have sparet sig, for Gosch kom først til Møltrup i 1918. Til gengæld er han den, der har opholdt sig længst tid på Møltrup, idet han døde der i 1961 stort set uden at have været derfra.

Med de mange år på bagen blev han efterhånden en skattet og betroet medarbejder, der arbejdede på lige fod med det faste personale.

Johannes Gosch havde for øvrigt en noget speciel gangart, da han slæbte lidt på fødderne – med Niels' ord "tøffede" han.

En anden person på Møltrup, der også havde en noget karakteristisk adfærd, når han gik rundt på stedet, var gartneren Lund. Han gik for det meste med begge hænder godt placeret i baglommerne. Det var dog kun de fire fingre på hver hånd, der var placeret i lommerne, mens tommeltotterne var udenfor, og dem gik han og vippede med.

En anden ting ved Lund var, at han åbenbart havde besluttet sig for, at han ikke ville tale, selvom både hørelsen og talegaverne var i fuld funktionsdygtig stand.

Men han må have været en indsigtfuld mand, for en dag i høsten havde selvbinderen bestemt sig for, at den ikke ville binde. Mens mange stod rundt om maskineriet og klogede sig på problemet uden dog at finde en brugbar løsning, kom Lund forbi. Han sagde som sædvanligt ikke noget, men efter at han en stund havde pillet lidt ved mekanikken, var binderen atter i stand til at lægge snor om negene.

En tredje person som Niels Korshøj stiftede bekendtskab med var en nydelig mand i pænt tøj, som dukkede op på Møltrup i 1948.

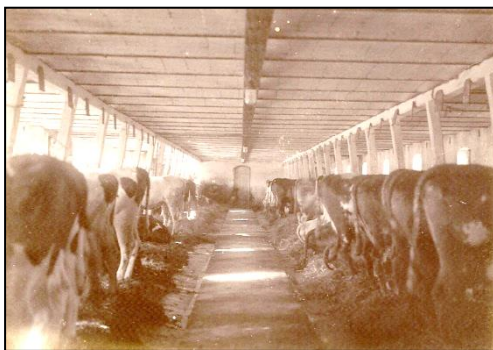
Kort efter ankomsten skulle denne mand med i marken for at samle roer.

Om morgenen stillede han op iført laksko klar til at gå i gang med at forke roer op på vognen. Det gik fint et stykke tid, men når man sådan går og forker roer, så er der som regel også overskud til at tænke tanker, hvilket den pæne mand må have gjort, for på et tidspunkt indstillede han arbejdet og forlangte at få ombyttet den fireflejtede greb med en toflejnet. Han mente, at det var uretfærdigt, at han skulle udføre samme mængde arbejde som Niels, der gik på den anden side af vognen til fuld dagløn, mens han måtte nøjes med en arbejdsdusør, der på det tidspunkt bestod af en krone for en hel dags arbejde. Med hensyn til fodtøjet mente Niels ikke, at laksko sat i forbindelse med smadret muldjord var den bedste kombination. Derfor sørgede han for, at der blev fremskaffet et par gummistøvler til manden. Men der gik kun kort tid, før han igen dukkede op iført lakskoene. Han mente, at fødderne kom til at svede i gummistøvlerne.

Under arbejdet i roemarken fandt Niels efterhånden ud af, at manden med lakskoene var uddannet jurist, men havde siddet fængslet i mange år for drabet på sin hustrus elsker.

Enden på kontroversen omkring arbejdsindsats contra løn blev, at manden efter eget ønske blev overflyttet til børstebinderiet.

Hver tredje weekend skulle Niels afløse i stalden, hvor der var 48 malkekøer samt ungkreaturer. Ved siden af kvægholdet var der nogle få grise og noget fjerkræ. Når Niels afløste i stalden, skulle han passe tre af de seks

Kostalden på Møltrup omkring 1928.

malkemaskiner. Desuden skulle han hjælpe til med at hente ensilage, fodring af dyrene, mugning og almindelige renholdelse af stalden. Arbejdsmæssigt var der naturligvis mest at se til i sommerhalvåret i forbindelse med markarbejdet. Om vinteren bestod arbejdet mest af reparationer af maskinparken samt tærskning af kornet og indkørsel af

foder til dyrene. Mændene skulle også have noget at tage sig til i deres

fritid. Derfor blev der på et tidspunkt blandt andet udlagt et stykke jord, der hvor skrammelplassen og hundeafsnittet ligger i dag, til en 6 – 8 kolonihaver.

På dette areal kunne de mænd, der havde lyst og energi udfolde deres evner indenfor havebrug.

De fremavlede produkter havde mændene ikke selv de store muligheder for at bruge, så det meste blev vel solgt til Møltrup's køkken og omliggende naboer. En del af jordbærerne er sikkert blevet afsat til købmanden, Godfred Pedersen, i Timring.

Enkelte af haverne var også udstyret med et lille hus og et blomsterbed.

Efter veloverstået arbejdsindsats med gravning, såning og lugning kunne der efter Niels Korshøjs udsagn godt gå lidt kolonihavestemning i foretagendet med små, uofficielle ”fester” med, hvad der til hørte!

Efter de cirka 15 måneders ansættelse på Møltrup Optagelseshjem som tredje karl blev Niels Korshøj karl hos sin farbror i Vildbjerg præstegård frem til den 1. maj 1950, hvor han som 19-årig kom i blikkenslagerlære hos blikkenslager Ernst Hansen i Vildbjerg.

Efter 5 års læretid og med et svendebrev i baglommen blev han i 1955 ansat som svend hos samme mester.

Her arbejdede han frem til 1962, hvor han ned-satte sig som selvstændig blikkenslagermester i Vildbjerg.

De næstfølgende 30 år drev han en solid forretning med en fast kundekreds frem til 1992, hvor han gik på pension.

Niels Korshøj sammen med sin tidligere arbejdsgiver Peter Kastrup, (foto på væg). Foto: Sv. Aa. Madsen 2018.

Træfigurer lavet af kunstneren Kristian Østergård

Står i aulaen i Den Gule Bygning

Træfigurerne er skænket til Den Gule Bygning af henholdsvis Hans Bøtke og Karen Mosekjær.

Træfigurene er lavet af tidligere lærer på Vildbjerg Skole Kristian Østergård. Han var lærer på skolen fra 1962 til 1980. Kristian Østergård begyndte at lave figurer, da han gik på pension. På billedet kan man se, at der blev produceret meget.

Vi er også på de sociale medier

Af Poul Hjørnholm

Mange af landets godt 700 arkiver er på Facebook. Platformen er særdeles velegnet til formidling af billeder med kort tekst. Det har vist sig, at det først og fremmest er det, brugerne efterspørger. En del arkiver har hjemmesider og endelig er der arkiv.dk, hvor mange af arkivernes materialer kan søges. De oplysninger, som arkiverne har lagt på arkiv.dk, kan også søges på Google.

Ca. 1100 følger facebook siden ”Vildbjergbilleder – Nostalgi”, hvoraf de fleste er fra lokalområdet. Mange lægger egne billeder op i gruppen – det er vi glade for. Vi ved, at der findes en stor ”billedskat” ude i hjemmene. Arkiverne er selvfølgelig behjælpelige med at scanne dine fotos.

Her kan du finde os på internettet: Hjemmeside/Facebook.

Timring Arkiv	https://www.herningbib.dk/lokalarkiver/timring
Skibbild-Nøvling	http://skibbild-noevling.dk/for-byens-borgere/foreninger/lokalhistorisk-2/
Vildbjerg Arkiv	http://vildbjergarkiv.info
Autografmuseet	http://www.wienberg-larsen.dk/26666001
Trehøje Modeljernbane	https://da-dk.facebook.com/modelbane/

VILDBJERG GENNEM 100 ÅR - Byen på bjerget.

Uddrag af Jakob Korshøj's fortælling om byen.

Redigeret af Henning Hedegaard

Fortsættelse fra sidste nummer...

Befolkningens levevis i forrige århundrede.

For ca. hundrede år siden var alting meget primitivt og fuldstændig fri for mekanisk drift. Kornet blev høstet med le og tærsket med plejl, der var vindmøller og vandmøller, hvor man fik kornet malet, og landmændene bagte selv brødet i den store ovn, som blev ildet gloende med tørv og lyng. Tit bagte man nogle sigtekager, når man havde taget rugbrødet ud. Melet hertil lavede man ved at rense noget rugmel med et fint sold, det klid, der blev derfra, kom man som regel i rugmelet. Mange steder var det skik, at man fik rugmelsgrød den dag, man bagte. En ovnfuld rugbrød kaldtes en "bejt brød".

I almindelighed fik tjenestefolk kun sigtebrød om søndagen, og det var kun et stykke til hver. Den sidste plads jeg havde, hvor vi fik hjembagt rugbrød var i 1916. Husholdersken der var thybo, og hun dejnede med kogende vand, hendes brød blev aldrig tørt, selv om det blev 4-5 uger gammelt.

Nogle møller havde pille værk og gjorde en god forretning med at lave byggryn for bønderne, da der konsumeredes meget store mængder grød. Her på egnen var Grimstrup mølle meget velrenommeret både for at lave gryn og senere for at sigte både rug og hvede.

Bønderne bryggede også selv deres øl dengang, og det var en almindelig skik, at tjenestefolkene fik Øl til deres mellemmad, og når karle og piger var i marken i høst og slæt, havde de altid øltejnen med, der var jo intet roearbejde, det blev først opfundet sidst i halvfemserne.

Bønderne kærned selv deres smør indtil midt i 1890'erne. I Vildbjerg byggedes det første mejeri i 1892, det virkede som fællesmejeri indtil 1899, da det blev købt af et andelsselskab og flyttet ned, hvor parkeringspladsen er på hjørnet af Kløvermarken og Burgårdsvej. Før lå mejeriet der, hvor Carl Andersen og urmager Svendsen har butik.

Af tøj og til dels undertøj og strømper var landboerne selvforsynende, fåreflokkens størrelse var tit afpasset efter familiemedlemmernes antal. Man kartede og spandt ulden, strikkede strømper, underbukser og undertrøjer, der blev vævet tæpper til sengene og vadmestøj til den mandlige del af familien. Der blev hvert efterår slagtet nogle af fåreflokken, de blev saltet. Lår og bov blev efter ca. en måneds forløb hængt til tørring i eller på skorstenen og blev brugt til pålæg. På en almindelig bondegård var det ikke ualmindeligt at se

10-12 lår og bove hængende på en skorsten. Det var også ret almindeligt, at man om efteråret slagtede en ko og puttede den i saltkarret, hvis der var ret stort folkehold. En selvfølge var det, at man slagtede en stor julegris og helst med mindst 8 cm. spæk. Der skulle et ordentligt saltkar til på en jævn stor bondegård, og der skulle en dygtig husmor til for at holde orden i saltkarret, når der var til et års forbrug. Dog blev der sommetider slagtet en spædekalkv, og om sommeren blev der som regel hentet et læs fisk ved havet til deling mellem et par gårde eller tre, deraf blev nogle tørret. Dog kunne man jo slagte en høne, hvis man længtes efter noget fersk føde. Der var ingen slagterbutik nærmere end i Herning, og det var først omkring 1890, der kom til at køre dagvogn til Herning, og cyklernes tidsalder begyndte efter 1900, men så blev det også snart et ret almindeligt befordringsmiddel.

Skolen.

Fra ældgammel tid har vi haft degne til at synge i kirken og til at undervise børn og ungdom i religion, der var mindst een degn i hvert pastorat. Undervisningen foregik dels i kirken og dels et centralt sted på landet, hvor sognerådet lejede plads i en stue, da man intet skolehus havde i sognene. 1739 udgav kong Christian VI en skolelov, der påbød alle kommuner at bygge et passende antal skolehuse, og degnene skulle tage sig mere af undervisningen. I Vildbjerg-Nøvling-Timring kommune, der også indtil 1900 var et pastorat, byggedes det første skolehus 1742 i Vildbjerg. Det blev bygget der, hvor Bredgades bageri og de 2 nordfor liggende ejendomme for Ca. 75 år siden blev opført. Her var plads både til skolestue, privatbolig og degnens besætning. Syd for skolen havde degnen sin have.

1839 flyttede degnen Damgaard fra Vildbjerg til Sunds. Han havde 3 sønner, der hver plantede et træ i haven ind mod kirkegårdsdiget, men kun det ene af dem groede, det var det, drengen Ludvig plantede. Det er den nu Ca. 140-årige ask, som vi i mine skoledrengeår morede os fantastisk i, og det gav mange rifter i skoletøjet. Når jeg nu, 70 år efter, at vi skoledrenge ramponerede den gamle ask, af og til i den varme sommertid parkerer i skygge under den, så er det næsten som at få en tjeneste af en gammel ven.

Her på kirkens Østre fortov lå skolen i Ca. 100 år. 1840 blev den flyttet Øst for vejen, og 1884 blev den ombygget og udvidet. Det er de 2 ejendomme, som nu ejes af henholdsvis fru Gudrun Jelsbak og fru Line Pedersen. Førstnævnte ejendom rummede første og anden klasse og lærerindens privatbolig. 1. sal er påbygget for ca. 30 år siden.

Fru Pedersens ejendom rummede tredje og fjerde klasse samt degnens privatbolig.

1907 oversteg børnetallet, hvad lokaliteterne kunne rumme, selv om det var før den tid, da man opfandt benævnelsen: klassekvotient'. Man lejede så en

lille sal i missionshuset, ansatte en lærer mere og vedtog så at bygge en ny og større skole. Det blev skolen, som vi alle kender, med den smukke facade vendt op mod krydset Bredgade-Østergade. Den nye skole var efter den tid hypermoderne og med en rummelig gymnastiksal, den blev taget i brug i januar 1909 med 7 klasser og 4 fastansatte lærere og lærerinder. Børne antallet i skolens distrikt var dengang 250.

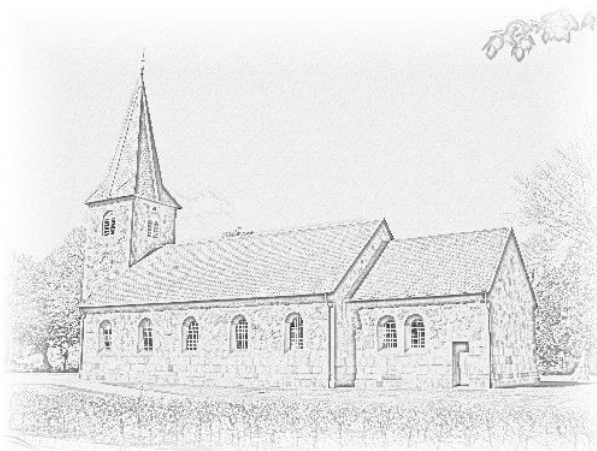
Skolen kostede i alt Ca. 44.000 kr., og det udløste en fantastisk kritik blandt skatteyderne, at der sådan var Ødslet med pengene, så alle sognerådsmedlemmerne blev udskiftet ved valget 2 måneder efter, at skolen var taget i brug.

Vildbjerg hovedskole har altid indtaget en førerstilling i området og som den første købstad ordnede skole mellem Herning og Holstebro fik den elever fra mange af de omkringliggende sogne. I dag har skolen 800 elever og 45 lærere. Den gamle degn, der tjente en stor part af sit udkomme ved at dyrke den jordlod, der hørte til skolen, huskes kun af de, der er 80 år og derover. I Vildbjerg solgte man skoleloden i 1908, da den nye skole blev bygget. Den sidste skolelærer og kordegn jeg har kendt som aktiv landmand var, en farbror til købmand Fr. Christensen, her. Han var degn i Asp i 1916, han var en fremragende landmand og en do. degn. Den sidste ko i Vildbjerg skole blev solgt i. 1902 eller 1903.

Nu hører det jo næsten til sjældenheder, at en skolelærer også er kordegn.

Set med et par gammelmandsøjne er det en ulykke for det danske folk, at kirke og skole for længst er adskilt. Hvis ikke hjem og skole står sammen om at lære vore børn at folde deres hænder, da kan vor kostbare kristne arv let gå tabt.

Fortsættes i næste nummer....

Vildbjerg Lokalhistoriske Arkiv

De 3 herrer på billedet grundlagde arkivet i 1977. Det har nu til huse i Den Gule Bygning, efter en del flytten rundt. Læs mere på vores hjemmeside:

www.vildbjergarkiv.info

1977 Fra venstre: H. C. Thomsen, N. C. Pedersen og N. Kjærgaard Kristensen

2019 Fra venstre: Poul Hjørnholm, Henning Hedegaard, Knud Gaardbo Sørensen, Anne-Lise Bak

Årets gang i lokalområdet – 2018 og 2019

5. maj: Byvandring i Timring under ledelse af Svend Aage Madsen. Der var mødt ca. 80 beboere op, som nød godt af rundviserens store lokalkendskab.

5. maj: Efter byvandringen var der kaffe og hygge i sportscentret. Elisabeth Sivebæk orienterede om, hvordan man finder oplysninger på arkiv.dk m. m.

5. maj: Udflugt til Trehøje, Tiphede og gammel egekrat (Æ luun) sammen med Aktiv-Timring. Med bragt frokost blev nydt i Abildå Brunkulsleje. 30 deltog.

6. november: For andet år i træk inviterede aktivitetsscenter "Ågården" i samarbejde med Super-Brugsen og nu også "De Aktive 60'ere" til øl-smagning. De gyldne dråber blev leveret af Bøllingsø Bryghus, og de godt 30 deltagere fik smagt på syv forskellige øl.

15. november: En af Danmarks mest folkekære skuespiller og komiker Ulf Pilgaard gæstede Vildbjerg Sports- og Kulturcenter. Besøget fandt sted på Ulfs 76 års fødselsdag, og godt 100 tilhørere var vidne til et foredrag med en sprudlende Ulf, der fortalte levende og ærligt om "Mit liv som Ulf" og om en træls sommer med sygdom og uheld bl.a. et brækket ribben.

16. november: Hvor man tidligere har tændt årets juletræ den sidste torsdag før første søndag i advent, var arrangementet i år både flyttet 14 dage tilbage i kalenderen og til fredag, hvilket viste sig at være en god idé. Aldrig har der været så mange på torvet som den aften, ligesom folk også blev længere eftersom børnene ikke skulle op og i skole dagen efter.

24. november: I forbindelse med Arkivernes Dag og Julehyggen i "Den gule Bygning" blev skolegården indviet. Indvielsen blev markeret med afsløringen af et kunstværk fremstillet af Herluf Dahl. Han kunne på grund af sygdom ikke selv være til stede, hvorfor afsløringen blev foretaget af hans datter.

24. november: Dagen igennem var der stor tilslutning til stor tilslutning til Julehyggen og åbent hus arrangementet i "Den Gule Bygning", hvad billedet, der er taget ved den afsluttende fælles-sang, viser.

1. december: I sommeren 2018 købte fhv. møller Jens Jacobsen, Bredgade 3, der tidligere husede Nordea-filialen. I efteråret åbnede Jens Jacobsen for handel med fri-mærker samt gamle breve og postkort. En interesse han har haft sin han var syv år. Samtidig åbnede hans hustru Anni en udstilling om sin store interesse. Tegninger, skitser og designs af kunstneren Christel. En udstilling, der blev pænt besøgt i de tre måneder den var åben. Den fremtidige plan

med den gamle bankbygning er dog, at den skal erstattes af et lejlighedsbyggeri.

1. december: Julemarkedet på Møltrup er blevet en lige så fast tradition som det årlige sommerstævne. I 2018 var markedet begunstiget af godt vejr, hvilket betød en stor tilstrømning af gæster. Som de tidligere år samarbejdede hjemmet med Lions Klub Trehøje Lyngtotterne, og et af de steder, hvor der var travlhed var ved pandekagebagningen.

4. december: Som "Årets Vildbjergenser" kårede "De Aktive 60'ere" Ketty Lauridsen for hendes utrættelige arbejde gennem mange år for pige- og kvindefodbolden i VSF. "De Aktive 60'ere" blev stiftet i 1998 og i forbindelse med 20 års jubilæet udnævnte foreningen den eneste tilbageværende af de tre initiativtagere, fhv. revisor Hans Damgaard til foreningens første æresmedlem. De to øvrige var afdøde fhv. kommunaldirektør Verner Ebdrup og fhv. afdøde

isenkræmmer Frank Guldager. Her ses de to med deres diplomer og blomster.

18. december: Sammen med cand. scient i idræt og sundhed, Marie Obel og indehaveren af

Sports og Fitness – Dit Center, Vildbjerg, Peter Jørgensen investerer Vildbjerg Sports- og Kulturcenter i et professionelt testcenter. Leder af og instruktør i centret bliver førstnævnte. Formålet med testcentret er at tilbyde såvel kursister på sportscentret som brugerne af fitnesscentret muligheden for at optimere deres træning på et professionelt plan.

til undsætning og efter et par timer kom kvinden fri, da man fik savet to af piggene af. Det havde unægtelig været nemmere at åbne lågen, der ikke var låst.

1. januar: Nytårsnat 2018-19 glemmer en ung kvinde formentlig aldrig. For da hun ville kravle over lågen mellem Vildbjerg Kirke og Kirkegade kom hun til at sidde så uheldig fast mellem et par af lågens pigge, at Brand- og Redning måtte tilkaldes. Op til flere redningskøretøjer kom hende

Brandt, Berit Wolff og Charlotte Bilberg. Knælende er det Christina Jelle og Hanne Toft.

7. januar: Efter knap seks et halvt år på adressen Søndergade 8 flyttede Charlotte Bilberg "Blomsterapoteket" over gaden til Søndergade 3, hvor hun overtog lokalerne efter Vildbjerg Boghandel. Ved flytningen får forretningen mere plads og bliver mere overskuelig forretning, ligesom der er etableret en hyggelig kro. Udover Charlotte Bilberg beskæftiger forretningen fire medarbejdere. Stående er det Lilly

januar blev de gamle bygninger revet ned og erstattet af et nyt lejlighedskompleks med 11 udlejningslejligheder.

18. januar: I 1876 byggede købmand Jensen en købmandsgård på adressen Bredgade 5. Efter tre år afstod han forretningen til købmand Meldgaard, hvis familie havde forretningen frem til 1945, hvor Svend Iversen tog over i 1945 og drev forretningen i 40 år. I 1985 solgte han til Aksel Jørgensen, der indrettede grillbar i ejendommen. Senest har der været udstilling i den gamle forretning. I løbet af

29. januar: En Nytårstradition er skabt med, at Herning Koncert-orkester hvert år giver koncert på aktivitetscenter Ågården. Lige så traditionelt er det, at orkestrets medlemmer præsenterer deres instrumenter. Her er det Hans Iversen, der viser sin tuba frem. Hans Iversen er barnefødt i Vildbjerg, som søn af købmand-sparret Ingrid og Svend Iversen, der drev forretning i Bredgade 5 gennem 40 år.

9. februar: I løbet af vinteren og foråret 2019 gennemførte Blücher Metal en større udvidelse på 4.200 kvm. Den nye hal skal udelukkende anvendes til produktion af de rustfrie afløbssystemer, Blücher Metal er markedsførende og verdenskendt for.

9. - 10. februar: Dansk Kaninavlerforening holdt landsudstilling i Vildbjerg Sport og Kulturcenter. Flere end 1.000 kaniner var udstillet og blev bedømt af dommerne, ligesom der bl.a. var workshop, hvor der blev arbejdet med kaninuld.

10. februar: 2019 var et af de vådeste år i mands minde. I februar fik vi så meget regn, at de ny anlagte regnvandsbassiner bag Solvænget ikke kunne rumme vandet, der løb over og ud i en allerede fyldt Tranholm Bæk.

23. februar: Vestjyske Folkekor holdt atter sit store forårsstævne i Vildbjerg Sports- og Kulturcenter. Stævnets tema fra i år "Gyldne toner fra Danske film", og det sluttede med en stor fælleskoncert.

24. februar: Forud for en kamp i den europæiske turnering for U-18 herrer mellem FC Midtjylland og den italienske storklub Roma havde italienerne valgt Vildbjerg Sports- og

Kulturcenter som base forud for kampen. Klubben var ovenud tilfredse med opholdet og forærede inden afrejsen centret en klubtrøje.

29. februar: Årets foredragsholder i Lokalkraverne var museumsinspektør Kristine Holm Jensen fra Tekstmuseet i Herning. Emnet var tekstilindustrien i Hammerum Herred fra starten med den strikkende fårehyrde på heden til i dag, hvor de fleste tekstilvirksomheder får deres varer produceret i udlandet. I foredraget sagde Kristine Holm Jensen bl.a., at Vildbjerg i 1960 havde 1179 indbyggere. 414 af

dem levede af håndværk og industri, mens 150 havde handel som levevej.

8. – 10. marts: I denne weekend afviklede Talentcenter Vest under Dansk Skytte-Union et stort internationalt stævne på 10 meter baner for pistol- og riffelskytter. Denmark Open hed stævnet, der var det første internationale stævne af sin art. 75 skytter fra fem nationer deltog. Her er det kvindelig pistolskytter fra Norge, Indien, Danmark, Storbritannien og Frankrig, der er i gang med deres dyst.

14. marts: Årets kunstner 2019 i Trehøje Kunstforening blev Lone Birgitte Bavnøj, Bremdal, som bl.a. kreerer finurlige figurer. Her ses hun til venstre sammen med Keld Schou og Grethe Gottfredsen fra bestyrelsen ved afsløringen af årets kunst og udnævnelsen.

17. marts. Nøvling Kirke fejrede 100 års jubilæum. Kirken blev indviet 16. marts 1919. Alle nød, den flotte nymoderniserede kirke. I anledningen blev der taget et jubilæumsbillede. Personerne på billedet er fra venstre: Christian Køl-bæk, Lærke Rosenbjerg, biskop

Henrik Stubkjær, Christoffer Olesen, provst Carsten Hoffmann, fhv. provst Asger Korsholm, René Vejen Jensen, Emil Nellemann og Gustav Nielsen. Efter gudstjenesten var der sammenkomst for alle interesserede i hallens cafeteria. (foto:Poul Ravn)

31. marts: Hotel Vibbjergs store sal har gennemgået en stor renovering, og det markerede hotellet med et åbent hus og forbrugermesse med lokale forretninger. Her er et hotellets daglige leder Heintje Simonsen (tv) og hotellets direktør Ove Jørgensen, der tager sig en lille hyggesnak.

4. april: Bo Byskov, Bo Data, der i 1994 overtog det firma, faderen Ejler Byskov havde startet, har af flere gange måttet udvide lokaliteterne på 1.salen i Østergade 1, som han flyttede til i 2003 og senere har købt. Successen har betydet, at et tidligere solcenter er inddraget til at rumme yderligere 20 servere i det servercenter, som også firmaet driver. I det hele taget har Bo Byskov og de to ansatte udover Bo selv og

faderen så travlt, at man ikke har haft tid til at markere firmaets 25 års jubilæum.

4. april: Efter års venten gik forlængelsen af Pugdalvej frem til Nørregade i gang i foråret. Arbejdet udføres af entreprenørfirmaet Sejer Pedersen og ventes færdig i foråret 2020. Samtidig lukkes Nørregade for gennemkørsel lige efter hundeskoven.

2. maj: Hvert andet år holder Aktivitetscenter Ågården et stort modeshow for det modne publikum. Showet er hver gang en stor succes, og også denne gang viste de lokale forretninger meget flot og varieret tøj.

21. maj: "De Aktive 60'ere" har påtaget sig en gang om året at rengøre de omkring 20 skulpturer og mindesmærker, der findes i Vildbjerg. Her er det "Borgskulpturen" på hjørnet af Østergade og Sindingvej, der var stærkt overgroet af alger, der får en omgang. De sørgede også for, at male "runerne" op på stenene ved Tingstedet i Søparken.

5. maj: For første gang nogensinde skulle danskerne til valgmøderne en søndag, da der blev holdt EU-valg. Deltagelsen var pæn, og også i Vildbjerg var stemmeprocenten god.

1. juni: Gennem næsten 50 år har Steen Nielsen ydet en stor indsats for fodbolden i Vildbjerg. Som tak her for Steen Nielsen blev hyldet på Vildbjerg Stadion og tildelt DBU Jyllands sølvnål. Ud over sit civile job har Steen Nielsen altid været at finde i fodboldens verden som træner og holdleder samt talentspejder for den engelske klub. Bolton Wanderers. På billedet ses Steen Nielsen (tv) sammen med VSF's sekretariatsleder Jørgen Trankjær.

10. juni: 2. pinsedag flyttede præster og menigheden fra Vildbjerg Kirke og ned i anlægget Vildbjerglund, hvor der blev holdt friluftsgudstjeneste. I det grønne område var det en stemningsfyldt gudstjeneste, der blev afviklet under ledelse af sognepræsterne René Vejen Jensen og Christoffer Olesen og med medvirken af kirkens børnekor.

14. juni: En del foreninger i Skib- bild – Nøvling deltog i årets kulturfestival. Det foregik på Friskolen Asgaard under over- skriften ”Kulturen i sit es”. Lo- kalhistorisk Arkiv deltog med en lille plancheudstilling, der hand- lede om Helmuth Krarup på Skibbildgaard 1850 - 1890. Krarup og frue blev levendegjort af Marthinus Clausen og Kirsten Kristoffersen. Der var livlig snak omkring plancherne. (foto: Berit Stræde)

1.august: Morten Horsholt Mikkelsen (51 år) satte sig i stolen som forstander på Nøvlingsskov Efterskole. Han afløste forstanderparret Helle Braad og Jeppe Bjerg Mikkelsen, som har været ledere af skolen i ca. 12½ år. Helle fortsætter som sekretær på skolen. Morten kom fra en stilling som viceforstander på Blåkilde Efterskole. Mortens hustru Julieanne McMillan læser i Århus. Parret er flyttet ind i forstanderboligen. (Foto: Peder Andersen)

1.september: Council Center fik ny leder, Kirsten Slot Jacobsen (57 år), som kom fra en stilling på Møltrup Optagelseshjem, hvor hun bl.a. arbejdede med bostøtteopgaver og koordinering af de frivillige. Hun afløste Johs Jørgensen og Anna Nees, som havde en delt lederstilling. Kirsten står nu i spidsen for et kristent bofællesskab med 12 beboere, 1 deltidsansat og ca. 30 frivillige. Hun bor i Nr. Felding sammen med sin mand. (Foto: Peder Andersen)

30. september: Bankoklubben afholdte Jubilæumsbanko i Forsamlingshuset, da det også i år er 40 år siden, klubben blev oprettet. Siden har der så godt som hver mandag aften været afholdt Banko i Skibbild.

En af dem, der var med fra dag 1, og stadig er aktiv til bankospillene, er 91 årige Karl Mulvad. Han fik naturligvis sin helt egen gave og hyldest på Jubilæumsaftenen. (Foto: Laila Jeppesen)

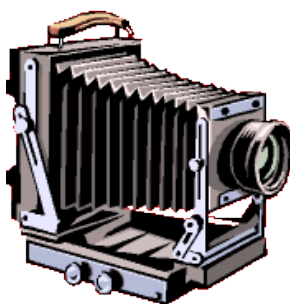

6. oktober: 3 lokale kunstnere inviterede til Åbent Værksted i Atelieret på Havnstrupvej 4. Dagens emne var "Naturen som motiv". Man kunne se en udstilling af de 3 kunstneres fortolkning af emnet, eller man kunne selv prøve at lave grafiske tryk med blade, blomster og græsser. Nogle fik også fremstillet en lille bog. Der var fint besøg dagen igennem, og der udspandt sig mange gode samtaler om de udstillede værker. Arrangementet var støttet af Kulturelt Samråd Herning. (Foto: Frantz Jensen)

12. november: Forud for kommunalbestyrelsesmødet i Herning Kommune modtog Vildbjerg Cup kommunens frivillighedspris for 2019. I sin tale begrundede borgmester Lars Krarup Cupens store betydning for hele Herning egnen og roste specielt de mange frivillige, der hvert år hjælper til under det store fodboldstævne. Prisen, der ud over diplomet og hæderen består af en kontant belønning på 5.000 kr., blev på vegne af Cupen modtaget af Søren Nyholm (tv), der bl.a. oplyste, at der helt nøjagtig havde været 1.023 frivillige hjælpere ved 2019 stævnet. (foto: Herning Kommune)

Tekst og foto: Knud Bunde, Peder Andersen, Kirsten Kristoffersen og Elisabeth Sivebæk

Tidligere medarbejdere, som vi har mistet i år.

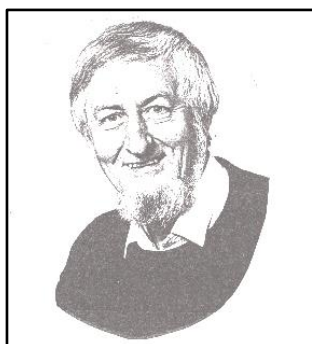
Af Poul Hjørnholm

Vi har desværre mistet vores dygtige medarbejder Niels Peter Gludsted, han døde på Rehabiliterings centret i Herning den 4. oktober efter kort tids sygdom. Niels Peter begyndte på arkivet i 2015 – vi drog stor nytte af hans store lokalkendskab.

Niels Peter vil blive savnet på grund af sit gode humør og samarbejdsevne.

Han stod for indscanning af billeder og passede desuden arkivets økonomi.

Arne Sørensen, som var medarbejder på arkivet for en del år siden, døde også i oktober i år. Arne huskes som en præcis og nøjagtig person, som havde stor interesse for arkivarbejdet. Arne Sørensen var lærer ved Vildbjerg Skole. Han bestred posten som formand for menighedsrådet i en årrække. KFUM spejderne havde også hans store interesse. Han var formand og blev senere æresmedlem.

Arkivmedlemmer 2019

Skibbild-Nøvling

Kirsten Kristoffersen	Odinsvej 25	Skibbild-Nøvling
Martinus Clausen	Johansvej 1a	Vildbjerg
Jonna Kristensen	Østergade 44	Vildbjerg
Peder Andersen	Nybovej 5	Skibbild-Nøvling

Timring

Elisabeth Sivebæk	Hybenvej 22	Vildbjerg
Frida Suzuki	Sindingvej 24	Vildbjerg
Peder Bredkjær	Vinkelvej 9	Timring

Vildbjerg

Poul Hjørnholm	Bredgade 19 5.tv	Vildbjerg
Knud Gaardbo Sørensen	Rypevej 63	Vildbjerg
Henning Hedegaard	Solbakkevej 37	Vildbjerg
Anne-Lise Bak	Engvej 49	Aulum

Autografmuseet

Hans Christensen	Baldersvej 13	Skibbild-Nøvling
Jørgen Hansen	Baldersvej 9 A	Skibbild-Nøvling
Tove Lykkeberg	Solvænget 1	Vildbjerg

Trehøje Modeljernbane

Åge Lavrsen	Ågaardsvej 75	Vildbjerg
-------------	---------------	-----------

Ringkjøbing
Landbobank